

קעמפ העסק: פארברענגן און שטייגן

פארקסוויל, ניו יארק – די גרין באוואקסענע קעטסקילס וועלן די וואך אנהייבן ווערן שטילער, און צוביסלעך זיך צוריק אריינלאזן אין זייער כמעט צען חדשים'דיגער שטיל-שטאנד, נאך וואס עס ענדיגט זיך זייער סעזאן, ווען די געגנטן ווירבעלט מיט זומער קעמפס און זומער פראגראמען וואו אידישע קינדער פארברענגן, האבן אַ לוסטיגן זומער, און געניסן פון די אנגענעמערע קלימאט, שיינע נאטור, און פרישע, ריינע לופט, ווייט אוועק פון די ישיבת כרכים וואו אַ פריש ווינטל איז אַ יקר המציאות.

צוריקקערנדיג זיך אהיים, איז צייט צו כאפן אַ בליק איבער איין קעמפ, וואס איז אייגענארטיג און שטייט ארויס פון די אלע קאלאניעס, באַנגעלאָוס און באַנקס. דאָס איז קעמפ העסק אין פארקסוויל, ניו יארק, וועלכע איז פיל מער ווי אַ געווענליכע קעמפ, און עס נעמט אַריין אין זיך ספעציעלע דערגרייכונגען וועלכע פאָרוואַנדלען איר אַלס אַ וועלט וואונדער.

אינעם קעמפ העס"ק פארברענגן במשך די זומער וואָכן עטליכע הונדערט געניסער, וואָס נעמט אַריין אַ גרויסע צאָל קינדער און ערוואַקסענע וועלכע געניסן פון העסק צענטער'ס סערוויסעס במשך דעם קיילעכיקן יאָר, אינאיינעם מיט נאָך קינדער און ערוואַקסענע וועלכע קומען געניסן פון די אויסגערופענע "קעמפ העס"ק" במשך די זומער וואָכן.

אויב אין אַנדערע קעמפס זענען די זומער וואָכן אַ צייט ווען מען פאַרגעסט און מען נעמט אָן איבעררייס פון די שולע און לימודים במשך די שולע-יאָר, ווערט אין קעמפ העסק אויסגענוצט די ספעציעלע אייגנארטיקייטן פון אַ קעמפ, אַז די קינדער זאָלן אָנהאַלטן דאָס וואָס זיי האָבן געלערנט און זענען געשטיגן במשך דאָס יאָר, און זאָלן זיך ווייטער אַרויפפאַרבעטן און שטייגן מיט זייערע מעגליכקייטן, פאַרשטאַנד, און זעלבסט-שטענדיקייט.

עלטערן וואָס זייערע קינדער געניסן במשך'ן יאָר פונעם העס"ק צענטער, דרוקן אויס צופרידנהייט אַז אויך דורכאויס די זומער וואָכן קענען זייערע טייערע פאַרברענגן אין די זעלבע וואַרימע,

געטרייע און איבערגעגעבענע אַטמאָספּערע ווי אינעם העסק צענטער, וואו זיי ווערן אויפגעאַרבעט און באַדינט דורך שטאַב מיטגלידער וועלכע געבן זיך איבער פאַר זיי לייב און לעבן, מיט האַרץ און מח, צו פאַרזיכערן דעם אינדיווידועלן תכלית פון יעדעס קינד.

די וואָס עס קומט אויס צו זיין אינעם קעמפ קענען זיך נישט אָפּוואונדערן פון די שווערע אַרבעט וואָס די קאָנסלערס און געהילפן לייגן אַרײַן צו הייבן, אויפלעבן, און אויפאַרבעטן די קעמפערס. אַלעס ווערט געטאָן נאַטורליך, מיט אַ חשק, מוט, און לעבעדיקייט, ווייל די שטאַב באַשטייט פון וואַרימע הערצער וואָס זייער גאַנצער שטרעבן איז צו זען די קינדער בליען, פאַרברענגן מיט פאַרגעניגען, און בויען אויך זייערע פיזישע און גייסטישע קענטעניסן.

די גרויסע שטרעקעס אינעם קעמפ, וואו די מיטגלידער פאַרברענגן במשך'ן טאָג, עפענען פאַר זיי נייע וועלטן. עס איז אומבאַגרייפבאַר וואָס דאָס רחבות, ספּעציעל גרויסע בנינים, און מעגליכקייט אַרומצושפּאַצירן אויף די הערליכע גראַונדס, באַדייט פאַר די מיטגלידער. די באַגרעניצטע דירות אין די שטאָט, ווערן ערזעצט מיט רחבות'דיגע געביידעס און אַ הערליכע האַריזאנט וואו מ'פאַרברענגט אומגעשטערט. דאָס מוטיגט און גיט אַרײַן אַ פלייס זיך אויפצובויען די פיזישע מעגליכקייטן.

פאַר אַסאך פאַרשלאָסענע קינדער, איז די געזעלשאַפט אינעם קעמפ - וואו מיטגלידער באַפריינדען זיך און ווערן צוגעבינדן איינער צום צווייטן – אַ געוואָלדיגע הילף זיי אויפצובויען זייערע סאָציאַלע אייגענשאַפטן, וואָס באַגלייט זיי שפּעטער במשך דעם קיילעכיקן יאָר. עס עפנט זיי אויף צו שמועסן און זיך געפינען אין אַ געזעלשאַפט מיט געשוויסטער, פריינט, און זיך געפינען באַקוועם אין עפנטליכע פלעצער.

דאָס מיטהאַלטן און וואוינען אינאיינעם במשך'ן גאַנצן טאָג, דינט אויך אַלס געלעגנהייט פאַר די איבערגעגעבענע קאָנסלערס זיי אויסצולערנען זיך אַליין באַדינען, פירן די אייגענע ווירטשאַפט, און דערגרייכן די מאַקסימום זעלבסטשטענדיקייט.

די שפיל אַקטיוויטעטן זענען ספעציעל צוגעשניטן און צוגעפאַסט אַז יעדער מיטגליד זאָל האָבן וואו צו פאַרברענגן, און עס איז אויך אויסגעאַרבעט מיט אַן סטראַטעגיע אַז עס זאָל אויסשלייפן די באַטייליגטע און פאַרבעסערן זייערע מעגליכקייטן און אייגענשאַפטן – וואָס דאָס איז דער ציל פון העסק: אויפצואַרבעטן יעדן מיטגליד צו די מאַקסימום מעגליכקייטן צו וואָס מ'איז מוכשר. דאָס זעלבע ווערן אויסגענוצט די מאַלצייטן אויסצולערנען די באַטרעפנדע ווי אַזוי צו עסן, גוטע עסן געוואוינהייטן, "טעיבל מענערס" א.ד.ג.

די הנאה וואָס די קינדער האָבן איז אוממעגליך אויסצודרוקן מיט ווערטער און אַרױפברענגן אויפן פאַפיר, אָבער די קינדער'ס געזיכטן רעדן פאַר זיך. ווען עס קומט וויזיטינג דעם, ווען די עלטערן קומען באַזוכן זייערע טייערע, קענען זיי זיך נישט אָפּוואונדערן ווי ווייט זיי זענען נישט צו דערקענען. זייערע פנים'ער שטראַלן: "אַלע וואַרימקייט און ליבשאַפט שפיגלט זיך אָפּ און מיין ספעציעלע קינד'ס פנים. אַסאך ווערטער ווערן נישט אַרױסגעזאָגט, אָבער זיי גייען גלייך צום האַרץ!" דרוקט זיך אויס אַ גליקליכע מאַמע.

די אויג פאַרכאַפנדע נאַטור וואָס זעט זיך אָן אינעם קעמפ, דער הערליכער האַריזאָנט, ווי עס שלענגלען זיך לאַנגע שטרעקעס מיט הערליכע איינגעפלאַנצטע גראַזן, ביימער, בלומען, וואו די קינדער פאַרברענגן אונטער די פולע הערליכקייט פון די בלויע הימלען, און נפלאות הבריאה, שרייען אַרױס: מה רבו מעשיך ה' – ווי הערליך איז השי"ת'ס וואונדער.

אָבער עלטערן ווערן פיל מער איבערגענומען פון דעם צווייטן וואונדער אין די קעמפ. די איבערגעגעבענע אַרבעט פון די העסק קעמפ שטאַב מיטגלידער – מיט האַרץ און ליבשאַפט צו די מיטגלידער – שרייט אַרױס מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. וואו נאָך אין די וועלט איז דאָ אַזאַ איבערגעגעבנקייט און געטרייששאַפט פאַר אַנדערע?